

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 29-go marca 1930 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa. (ciąg dalszy.)
2. Dot. mianowania członka Kom. Wydziału Powiatowego.
3. Statut Związku Celowego dla utrzymania doksztalającej szkoły zawodowej dla pracowników przemysłowych i handlowych w Szarleju.
4. Statut gminy Nowe Hajduki dot. uregulowania osobistej służby przy gaszeniu pożarów.
5. Dot. ustalenia stawki podatku budynkowego gminy Brzozowice.
6. Dot. niepobierania specjalnej dopłaty od urządzeń dobra publicznego na rok rachunkowy 1929/30 w obwodzie gminy Świętochłowice.
7. Zarządzenie policyjne w sprawie tępienia szczurów.
8. Zarządzenie policyjne w sprawie tępienia szczurów.
9. Dot. zamknięcia ulic.
10. Przetarg na dostawę towarów kolonialnych.
11. Komunikaty.
12. Inzeraty.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa

z dnia 29. stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

(Ciąg dalszy)

Załącznik Nr. 6 do rozporządzenia Ministra Roln. z dnia 29. stycznia 1929 r. (poz. 305.)

Badanie co do włośni.

§ 1.

Badanie co do włośni wykonywa się zapomocą mikroskopu lub trychinoskopu (aparatu projekcyjnego).

§ 2.

Mikroskop jest odpowiedni do badania mięsa co do włośni, jeżeli umożliwia 30 — 40 krotne

powiększenie, a także 100-krotne i odtwarza wyraźny i dokładny obraz badanego przedmiotu.

Trychinoskop nadaje się do badania mięsa co do włośni, jeżeli przy 70 — 80-krotnym powiększeniu wytwarza wyraźny i dokładny obraz świetlny badanego przedmiotu.

§ 3.

Oprócz mikroskopu lub trychinoskopu oglądacz, jak również lekarz weterynaryjny, o ile wykonywa badanie co do włośni, winni być zaopatrzeni w następujące narzędzia:

- 1) nóż do wycinania próbek,
- 2) małe zakrzywione nożyczki do wycinania preparatów z pobranych próbek,
- 3) ściskacze (kompresorja) do rozplaszczania i badania wyciętych z próbek preparatów,
- 4) pincetkę i dwa szpikulce,
- 5) zakraplacz, kwas octowy i ług potasowy,
- 6) odpowiednią ilość kolejno numerowanych puszek do wkładania wyciętych próbek w wypadkach równoczesnego pobierania próbek od większej ilości świń, lub z większej ilości kawałków mięsa.

§ 4.

Do badania mięsa co do włośni należy pobrać próbki:

1) z całej świni:

- a) z każdej nóżki przepony w pobliżu jej przejścia w część ścięgniętą — po jednej próbce wielkości orzecha laskowego lub

- b) w braku jednej nóżki przepony, z pozostałej drugiej nóżki dwie próbki wielkości orzecha laskowego, w braku zaś obydwóch nóżek przepony — 2 próbki wielkości orzecha laskowego — z części żebrowej przepony lub mięśni brzusznej;

2) z połowy świni — jak z całej świni;

3) z poszczególnych kawałków mięsa świeżego lub przyrządzonego (szynki, słoniny i t. p.) — z różnych miejsc możliwie w pobliżu kości lub ścięgien po 3 próbki;

4) z kiełbas po cztery cienkie plasterki na każdy kilogram kiełbasy.

§ 5.

Oglądacz lub lekarz weterynaryjny winien pobierać próbki osobiście. W większych rzeźniach pobieranie próbek może być uskuteczniane przez inne osoby (skrawkarzy), które wykażą swe uzdolnienie zgodnie z przepisami § 13 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 26 maja 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 575).

Przy równoczesnem pobieraniu próbek z większej ilości świń lub z większej ilości kawałków mięsa, próbka z każdej świni, lub z każdego kawałka mięsa winna być wkładana do oddzielnej puszki z wytłoczonym na niej numerem. Każda swinia lub każdy kawałek mięsa, z którego pobrano próbkę, winien być oznaczony numerem tej puszki, do której włożono pobraną próbkę.

§ 6.

Z pobranych próbek (§ 4) należy sporządzić preparaty:

1) z próbek pobranych z obydwóch nóżek przepony (§ 4 pkt. 1-a) — z każdej próbki po 7, razem 14 preparatów;

2) z próbek pobranych tylko z jednej nóżki przepony (§ 4 pkt. 1-b) — z każdej próbki po 7, razem 14 preparatów;

3) z próbek pobranych z mięśni przepony żebrowej lub z mięśni brzusznych (§ 4 pkt. 1-b) — z każdej próbki po 14, razem 28 preparatów;

4) z próbek pobranych:

a) ze słoniny — z każdej próbki po 4, razem 12 preparatów;

b) z kawałków mięsa — z każdej próbki po 6, razem 18 preparatów;

5) z próbek (plasterków) pobranych z kiełbas, po wyciągnięciu szpikulcem włókien, odznaczających się bledszą barwą i delikatniejszą strukturą (mięso wieprzowe) — po 6 z każdej próbki, razem 24 preparaty.

§ 7.

W celu sporządzenia preparatów wycina się małymi zakrzywionymi nożyczkami z próbki kawałeczki wielkości ziarenka owsa w kierunku układu włókien mięsnych, umieszcza się je na poszczególnych polach dolnej szklanej płytki ściskacza, przykrywa górną płytką i rozplaszczają zapomocą przykręcenia śrubek — tak, aby można było przez preparat czytać zwykłe pismo drukowane.

Preparaty z mięsa suchego lub twardego należy przed umieszczeniem ich na dolnej płytce ściskacza włożyć na przeciąg 10 — 15 minut do ługu potasowego, rozcieńczonego mniej więcej podwójną ilością wody. Suche włókna rozdrabnia się zapomocą szpikulców.

§ 8.

Badanie mikroskopowe należy wykonać starannie, przesuując powoli ściskacz i oglądając kolejno każdy preparat w kierunku układu włókien mięsa, przytem należy zwracać uwagę na torebki Mieschera i złogi wapienne, mając na względzie, że niekiedy w mięsie napotyka się motylicę, mątnik octowy, roztocze i młode robaczki płucne (oblice), które przypadkowo mogą się dostać do próbek mięsa lub preparatów.

W razie wątpliwości należy podejrzany preparat zbadać przy silniejszym powiększeniu, w razie potrzeby pobrać nowe próbki i badać je w ten sposób aż do osiągnięcia pewnego wyniku. Ciemne i niewyraźne miejsca w preparacie należy rozjaśnić zapomocą kwasu octowego.

§ 9.

W wypadkach podejrzenia, że ośrodek (język, krtąń płuca, przepona, wątroba), pochodzący z danej świni, został zamieniony, należy pobrać próbki ze wszystkich ośrodków, co do których zachodzi podejrzenie zamiany, i badać je w wyżej podany sposób aż do usunięcia wątpliwości.

§ 10.

Jeżeli oglądacz wykryje włośnię lub twory podobne do włośni, to winien wszystkie pobrane z podejrzonej świni lub mięsa próbki i wszystkie z nich sporządzone preparaty przesłać natychmiast właściwemu lekarzowi weterynaryjnemu, oznaczając dokładnie w preparatach podejrzone miejsca i podając nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza.

§ 11.

Lekarz weterynaryjny winien przesłane próbki i preparaty zbadać niezwłocznie i o wyniku badania zawiadomić natychmiast oglądacza i właściwą władzę gminną.

§ 12.

Przy badaniu zapomocą trychinoskopu należy również badać poszczególne preparaty wolno i starannie, przesuując je kolejno w kierunku układu włókien mięsnych.

W razie wątpliwości należy podejrzone preparaty zbadać pod mikroskopem przy silniejszym powiększeniu i postępować dalej w sposób podany w § 10 załącznika niniejszego.

§ 13.

Na sporządzenie i badanie preparatów, nie licząc czasu potrzebnego do pobrania i rozmiękczenia próbek, należy zużyć co najmniej:

a) przy badaniu pod mikroskopem:

1) jeżeli próbki zostały pobrane z obydwóch lub jednej nóżki przepony — 10 minut.

2) jeżeli próbki zostały pobrane z mięśni przepony żebrowej, lub mięśni brzusznych — 20 minut.

- 3) jednego kawałka mięsa — 12 minut,
- 4) jednego kawałka słoniny — 10 minut,
- 5) każdego killograma kiełbasy — 15 minut;
- b) przy badaniu zapomocą trychinoskopu:
- 1) jeżeli próbki zostały pobrane z obydwóch lub jednej nóżki przepony — 6 minut,
- 2) jeżeli próbki zostały pobrane z mięśni przepony żebrowej, lub mięśni brzusznych — 12 minut,

3) jednego kawałka mięsa — 7 minut,
 4) jednego kawałka słoniny — 6 minut,
 5) każdego killograma kiełbasy — 10 minut,
 Ilość badań co do włośni, wykonanych przez jednego oglądacza w przeciągu jednej doby, nie powinna przekraczać:

- 1) przy badaniu pod mikroskopem:
- 36 całych lub połów świń, lub
- 30 kawałków mięsa, lub
- 36 kawałków słoniny, lub
- 25 kg kiełbasy;
- 2) przy badaniu zapomocą trychinoskopu:
- 60 całych lub połów świń, albo
- 55 kawałków mięsa, lub
- 60 kawałków słoniny, lub
- 40 kg kiełbasy.

W wyjątkowych wypadkach wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) może w razie ko-

niecznej potrzeby na pewien, ściśle określony, czas zezwolić na powiększenie wyżej podanych ilości dziennych badań do 20%.

§ 14.

Oglądacz, jak również lekarz weterynaryjny, wykonywający badanie co do włośni, winni prowadzić osobny dziennik według załączonego wzoru, w którym należy zapisać osobno każde badanie, a wynik badania stwierdzić własnoręcznym podpisem.

W rzeźniach, w których badanie co do włośni wykonywa kilka osób, może być prowadzony jeden wspólny dziennik, wynik badania jednak stwierdzić winna własnoręcznym podpisem osoba, która wykonała badanie.

W razie pobrania próbek przez skrawkarza (§ 5 wypełnienie rubryki 2-ej dziennika przez oglądacza, wykonywającego badanie co do włośni, jest zbędne o ile nie zostaną stwierdzone włośnie.

Skrawkarz, pobierający próbki, winien prowadzić osobny dziennik, w którym zapisuje numer bieżący, datę, imię i nazwisko posiadacza, imię i nazwisko oglądacza, wykonywającego badanie co do włośni i wynik badania.

Dzienniki po zakończeniu roku winny być przechowywane w przeciągu następnych dwóch lat.

Wzór do zał. Nr. 6 do rozp. Min. Roln. z dnia 29 stycznia 1929 r. (poz. 305).

(Str. 1).

DZIENNIK BADANIA CO DO WŁOŚNI

Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania oglądacza

lekarza weterynaryjnego

Obwód badania

Powiat

Województwo

rozpoczęto dn. 19..... r.

zakończono dn. 19..... r.

(Str. 2).

Nr. bieżący	Imię i nazwisko oraz miejsce za- mieszkania po- siadacza	Nr. Nr. pobra- nych próbek	dzień i godzina	wynik	dzień wysłania próbek i prepa- ratów z poda- niem nazwiska lekarza wetery- naryjnego	podpis	u w a g i
			b a d a n i a				
1	2	3	4	5	6	7	8

2.

**Dot: mianowania członka Komisarycznego
Wydziału Powiatowego.**

Pan Wojewoda Śląski reskryptem Sm. 3712/26 z dnia 11. marca 1930 r. zamianował na podstawie art. 5 rozporządzenia z dnia 17. czerwca 1922 r. w przedmiocie ustroju powiatowego Województwa Śląskiego (Dz. U. Sl. Nr. 1 poz. 3) Pana Maksa Brzoskę, kierownika biur w Wielkich Hajdukach, członkiem Komisarycznego Wydziału Powiatowego.

**Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego**

(—) Szaliński

3.

Statut

**Związku Celowego dla utrzymania dokształcającej
szkoły zawodowej dla pracowników przemysłowych
i handlowych w Szarleju.**

§ 1.

Urzędy gminne w Szarleju i Brzozowicach łączą się na podstawie dobrowolnej umowy zgodnie z § 1 ustawy o związkach celowych z dnia 19 lipca 1911 r. (G. S. 115) w związek celowy.

§ 2.

Celem związku jest utrzymywanie dokształcającej szkoły zawodowej dla pracowników przemysłowych i handlowych w Szarleju dla uczniów zatrudnionych stale w warsztatach handlowych i przemysłowych w tych gminach.

§ 3.

Związek nosi nazwę „Związek celowy dla utrzymania dokształcającej szkoły zawodowej dla pracowników handlowych i przemysłowych w Szarleju z siedzibą w Szarleju”. Szkołą tą administruje Związek za pośrednictwem Rady Opiekuńczej tej szkoły (§ 10 statutu szkoły). Czynności kancelaryjne Związku wykonuje Zarząd Gminny w Szarleju.

§ 4.

Uchwały w sprawach dotyczących Związku przyjmuje Wydział Związku.

W skład Wydziału Związku wchodzi:

- 1) naczelnicy gmin wchodzących w skład Związku,
- 2) delegaci gmin wchodzących w skład Związku.

Delegatów do Wydziału Związku wybierają Rady gminne tych gmin, przyczem ilość delegatów zależna jest od liczby uczniów, obowiązanych do uczęszczania do dokształcającej szkoły zawodowej dla pracowników handlowych i przemysłowych.

wych w Szarleju z terytorjum poszczególnych gmin według wykazu list uczniowskich z dnia 1 lipca każdego roku.

Delegatów wysyłają tylko te gminy, z których terytorjum obowiązanych jest do uczęszczania na naukę do doksztalającej szkoły zawodowej dla pracowników handlowych i przemysłowych w Szarleju co najmniej 50 uczniów, i to 1 delegata za każde 50 uczniów ponad cyfrę zasadniczą.

Delegatami gmin do Wydziału Związkowego mogą być tylko osoby zdolne do piastowania godności radnego gminnego.

Delegaci wybierani są na przeciąg trzech lat. Po upływie trzech lat pełnią delegaci swe obowiązki aż do czasu objęcia obowiązków przez nowo wybranych delegatów. Delegacja wygasa sama przez się w razie utraty przez delegata biernego prawa wyborczego do Rady gminnej.

§ 5

Wydział Związkowy wybiera z pośród siebie przewodniczącego i jego zastępcę na przeciąg 3 lat według przepisów normujących wybór naczelników gmin.

Urząd Wojewódzki wyznacza jednego z członków Wydziału Związkowego do pierwszego zwołania członków Wydziału, celem wyboru przewodniczącego. Zwołanie to winno nastąpić na piśmie.

§ 6.

Członkowie Wydziału Związkowego spełniają swe czynności honorowo. Przewodniczący jest uprawniony do żądania zwrotu wydatków gotówkowych powstałych z wykonania przez niego urzędu.

§ 7.

Wydział Związkowy zbiera się na posiedzeniu tyle razy, ile razy zostaje na posiedzenie przez przewodniczącego zaproszony. Zaproszenia z podaniem porządku dziennego winne być wysłane przez przewodniczącego co najmniej na 3 dni przed dniem posiedzenia.

Przewodniczący jest obowiązany zwołać posiedzenie Wydziału o ile tego zażąda co najmniej połowa członków Wydziału i poda porządek dzienny posiedzenia.

Uchwały Wydziału zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Zebranie Wydziału jest zdolne do podejmowania uchwał w razie obecności co najmniej 3/4 członków Wydziału i to tylko w sprawach, znajdujących się na porządku dziennym zebrania.

W razie niemożliwości powzięcia uchwały z powodu braku kompletu, następne zebranie Wydziału, na którego porządku dziennym była ponownie dana sprawa, jest uprawnione do podejmowania prawomocnych uchwał bez względu na liczbę obecnych.

§ 8.

Wydział Związkowy ma w sprawach związkowych prawa zastępstwa gminnego, przewodniczący prawo naczelnika gminy.

Przewodniczący Związku wykonuje uchwały Wydziału, zastępuje Związek na zewnątrz i podpisuje wszelką korespondencję w sprawach Związku.

Dokumenty, na podstawie których następuje zobowiązanie prawne wobec osób trzecich, i pełnomocnictwa podpisuje przewodniczący Wydziału Związku i jeden z członków Wydziału, wyznaczony do tego przez Wydział. Dokumenty takie i pełnomocnictwa winne być zaopatrzone pieczęcią Związku.

§ 9.

Wydatki, związane z utrzymaniem doksztalającej szkoły zawodowej dla pracowników handlowych i przemysłowych w Szarleju pokrywają członkowie Związku w stosunku liczby młodzieży, obowiązanej do uczęszczania do tej szkoły według stanu z dnia 1 lipca każdego roku kalendarzowego.

§ 10.

Gminy Związkowe wpłacają przypadającą na nich część wydatków do Kasy Związku. Wybór skarbnika Związku i ustalenia dla niego wynagrodzenia za te czynności należy do kompetencji Wydziału Związkowego.

§ 11.

Wydział Związkowy ustala i uchwała corocznie preliminarz budżetowy Związku. Preliminarz ten wymaga zatwierdzenia Urzędu Wojewódzkiego (Wydziału Oświecenia Publicznego).

Po upływie roku budżetowego przedkłada skarbnik sprawozdanie kasowe z dochodów i wydatków. Sprawozdanie winno być zbadane uprzednio przez przewodniczącego, przyjęte do wiadomości przez Wydział Związkowy, a zatwierdzone przez Urząd Wojewódzki (Wydział Oświecenia Publicznego).

Dla rachunkowości Związku obowiązują wydane przez Urząd Wojewódzki przepisy rachunkowo-kasowe dla rachunkowości gminnej.

§ 12.

Zażalenie gmin dotyczące prawa używania urządzeń Związku wzgl. pociągania ich do świadczeń pieniężnych nieobjętych preliminarzem budżetowym rozstrzyga przewodniczący.

Przeciw rozstrzygnięciu wolno żałacemu się wnieść sprzeciw w drodze postępowania sporno-administracyjnego.

Wniesienie zażalenia wzgl. sprzeciwu nie ma mocy wstrzymującej zarządzenie.

§ 13.

Powyższy statut jest ważny tak długo, jak długo Śląski Urząd Wojewódzki przyczyniać się będzie do utrzymania szkoły subwencją co najmniej 50% wydatków personalnych i rzeczowych szkoły z wyjątkiem wydatków na lokal, światło szkoły, które ponosi Zarząd Celowy.

Szarlej, dnia 14 listopada 1929 r.

Zarząd gminy

(—) Góra (—) Mutz (—) Szreter
Naczelnik gminy ławnik ławnik

Do uchwały z dnia dzisiejszego

Rada gminna

(—) Glombica (—) Kołodziej (—) Baranowicz

Uchwała

Statut związku celowego dla utrzymania do-
kształcającej szkoły zawodowej dla pracowników
przemysłowych i handlowych w Szarleju, składa-
jącej się z gmin Szarlej i Brzozowice zatwierdza
się na podstawie § 9 ustawy o związkach celo-
wych z dnia 19 VII. 1911 r. (zb. ust. str. 115) z tem
że § 13 statutu po słowach „na lokal” dodaje się
słowa „opał i”.

Świętochłowice, dnia 1 marca 1930 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

() Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Powyższy statut podaje się do publicznej
wiadomości.

Szarlej, dnia 19 marca 1930 r.

Naczelnik gminy

(—) Góra

4.

Statut

**miejscowy dot. uregulowania osobistej
służby przy gaszeniu pożarów w obwodzie
gminy Nowe-Hajduki.**

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiej-
skich z dnia 3. 7. 1891 r. (zb. ust. str. 233) i ustawy
z dnia 21. grudnia 1904 r. dot. uprawnień władz
policyjnych do wydawania rozporządzeń w przed-
miocie obowiązku przy pożarach (zb. ust. str. 291)
wydaje się za zgodą Rady gminnej oraz Naczelnika
Urzędu okręgowego na obwód gminy Nowe Haj-
duki następujący statut miejscowy:

§ 1.

Wszyscy do pracy zdolni mężczyźni od 18 do
50 roku życia są zobowiązani do udzielenia pomo-
cy przy wybuchu pożaru w obwodzie gminy No-
we Hajduki, jak i do odbycia ćwiczeń i wypróbo-
wania przyborów pożarnych. Zastępstwo w służbie
pożarnej jest niedopuszczalne.

Od obowiązku udzielenia pomocy przy wybu-
chu pożaru zwolnieni są:

1. Wszyscy czynni urzędnicy państwowi, samo-
rządowi, komunalni, duchowieństwo, nauczy-
ciele, slugi kościelne, adwokaci, lekarze i
aptekarze.
2. Wszyscy niezbędnie potrzebni maszyniści,
dozorcy i strażnicy w fabrykach i budowni-
ctwie, oraz w kopalniach, robotnicy kopal-
niami przez czas zajęcia pod ziemią.
3. Przy głównych i pobocznych kolejach: urzę-
dnicy policji kolejowej, bez względu na rodzaj
ich stosunku służbowego, taksamo urzędnicy
parowozowi i dworcowi oraz maszyniści ko-
lejowi.
4. Przy kolejach wąskotorowych: urzędnicy po-
licji kolejowej oraz funkcjonariusze i stale zatrud-
nieni robotnicy w służbie bezpieczeństwa
kolei, konwoju i oprawy pociągów jak i w

służbie dworcowej, oraz maszyniści w war-
sztatach ruchu i elektryfikacji.

5. Osoby obsługujące śluzę, mosty, wały ochron-
ne, wywroty węglowe, ognie oświetlające,
sygnały i elektrownie, maszyniści zakładów
parowych i ogrzewalnych, personel dozorczy
dworców i miejsce przeznaczonych pod budowę
(wermistrz, dozorca, strażnik) obsługa sika-
wek dworcowych oraz osoby, którym powie-
rzono dozór lub strzeżenie budowisk i zakła-
dów państwowych.

6. Osoby, które świadectwem lekarskiem udo-
wodniły swą niezdolność do służby przy stra-
ży pożarnej, lub zdanien urzędu gminnego
i bez świadectwa lekarskiego są niezdadne do
służby w straży pożarnej. (ociemniałi, kuła-
wi, kaleki i t. p.)

Osób ułomnych, które mimo niezdolności do
służby technicznej przy pożarach i na pogo-
rzeliiskach nadają się do służby w obrębie
pogorzeliiskach n. p. sprzątania, zamknięcia
ulic, posuwania sikawek, napełnienia wodo-
zbiorów itp. nie zwalnia się z obowiązku
udzielenia pomocy przy pożarach.

7. Osoby, które pełniły służbę przynajmniej przez
15 lat bez przerwy w tutejszej, zatwierdzo-
nej przez policję ochotniczej straży pożarnej
jako czynni członkowie.
8. Osoby, które wpłacają do kasy gminnej skład-
kę w wysokości 30, złotych na lat 5 lub
roczną składkę w wysokości 6, — zł. Skład-
ki zużywa się wyłącznie na cele straży po-
żarnej. Płacenie składek zwalnia od obo-
wiązku gaszenia pożaru tylko wtenczas, jeżeli
zapewniona jest wymagana ilość osób zob-
owiązanych do służby w przymusowej straży
pożarnej.
9. Czynni lub wspierający członkowie miejsco-
wej ochotniczej straży pożarnej, płacący towa-
rzystwu wymienioną pod nr. 8. roczną składkę.

§ 2.

Osoby pozbawione praw obywatelskich lub
znajdujące się pod dozorem policyjnym nie mogą
być członkami straży pożarnej ani pełnić służby
pożarnej.

§ 3.

Pożar gaszą z zasady: policyjnie uznana
ochotnicza straż pożarna oraz członkowie przy-
musowej straży pożarnej.

§ 4.

Naczelnik gminy prowadzi ewidencję człon-
ków przymusowej straży pożarnej. Tą ewidencję
wykłada się co rok do publicznego wglądu od
15 — 30 grudnia po uprzednim ogłoszeniu wyłoże-
nia w sposób w miejscu praktykowany.

Przeciw pociągnięciu do służby w przymu-
sowej straży pożarnej przysługuje osobom w spi-
sie zarejestrowanym środki prawne przewidziane
w art. 38 ustawy o tymczasowym uregulowaniu
finansów komunalnych w brzmieniu rozporządze-
nia Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz.
Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30)

§ 5.

Policyjnie uznane straże pożarne o organizacji wojskowej normują swoją służbę według regulaminów i instrukcji wydanych po myśli § 25 rozporządzenia policyjnego z dnia 4. 9. 1906 r. (Gaz. Urz. Nr. 37 poz. 767)

§ 6.

Członków ochotniczej i przymusowej straży pożarnej zabezpiecza gmina od wypadków podczas służby, pożarów lub ćwiczeń.

§ 7.

O ile techniczna obsługa przyborów gaśniczych i ratunkowych nie jest zapewniona po myśli § 5 przez ochotniczą straż pożarną, wtedy urząd gminny wyznacza na to z przymusowej straży pożarnej w dostatecznej liczbie drużyny i kierowników, którzy zostają wyszkoleni w tych czynnościach i pełnią służbę przez najmniej dwa lata. Reszty drużyn dzieli się na oddziały. Dla każdego oddziału wyznacza się jednego przewodnika i zastępcę. Zadania i obowiązki pojedynczych oddziałów normuje regulamin służbowy, podany do wiadomości przymusowych strażaków w sposób praktykowany w miejscu.

§ 8.

Spisy oddziałowe sporządza się dla wszystkich oddziałów z uwzględnieniem przymusowych strażaków specjalnie wyszkolonych w obsłudze przyborów gaśniczych i ratunkowych. Spisy te należy bieżąco uzupełniać. Przewodnicy stwierdzają przy wszelkich pożarach, ćwiczeniach i próbach pożarnych na podstawie tychże spisów obecność obowiązanych do służby w straży. Nieobecnych należy podać Naczelnikowi gminy, który podanie te skieruje do Urzędu Okręgowego celem ukarania, o ile nieobecność w przeciągu dni 3 ważnemi powodami nie uzasadnił konieczności swojej nieobecności.

§ 9.

Kierownicy oraz w obsłudze przyborów gaśniczych i ratunkowych specjalnie wyćwiczeni są zobowiązani nosić przepisane oznaki na mundurach lub opaski z nazwą miejscowości nr. bież i pieczęcią gminną.

§ 10.

Obywatele gminy powinni stawiać wszelkie posiadane zaprzęgi za zapłatą wedle zarządzenia naczelnika gminy dla uruchomienia potrzebnych przyborów gaśniczych i ratunkowych oraz wozów dla drużyny i dostarczenia wody przy pożarach, ćwiczeniach i próbach o ile im nie przysługuje prawo zwolnienia na podstawie specjalnego tytułu. Wyjątek stanowią: Konie służbowe urzędników cywilnych i wojskowych, konie kierowników poczt o ile te nie służą również do użytku rolniczego, oraz konie lekarzy i duchowieństwa, niezbędne do komunikacji w sprawach zawodowych.

Wysokość wynagrodzenia ustala urząd gminny według stawek miejscowych. Zobowiązani mogą zaprzęgi wynajmować i stawiać inne osoby, zawsze jednak zobowiązany odpowiada osobiście na nie należyte świadczenia ze strony zastępców. W razie braku wozów dla drużyny i na wodę są posiadacze takowych zobowiązani stawiać je do dyspozycji.

§ 11

Przy wygotowaniu spisu podziałowego zobowiązanych do stawienia zaprzęgów stosuje się odpowiednio przepisy § 4 niniejszego statutu.

§ 12.

O ile gmina sama stawia zaprzęgi stracą moc obowiązującą §§ 10 i 11 niniejszego statutu.

§ 13.

Każda osoba, która zauważy wybuch pożaru jest zobowiązana zgłosić pożar i domagać się publicznej pomocy pożarnej. Ćwiczenia i próby z przyrządami straży pożarnej ogłasza się przez poprzednie oznajmienie, albo przez alarm (alarm ćwiczebny) Alarm należy tak skutecznie, by wszystkie podczas alarmu w miejscowości znajdują się osoby, zobowiązane do służby przy straży pożarnej dowiedziały się o nim w jaknajkrótszym czasie, najpóźniej do 10 minut.

Wybuch pożarów oznajmia się bez wyjątku przez alarm pożarowy, przyczem obowiązują tak samo powyższe przepisy.

Miejscowości sąsiednie należy w razie potrzeby uwiadomić o wybuchu pożaru telegraficznie lub telefonicznie a w razie braku tych środków komunikacyjnych, przez kurjera.

§ 14.

Komendanci, drużyna i zaprzęgi stają do ćwiczeń i prób z przyrządami punktualnie i bezzwłocznie po zabrzmieniu alarmu. Do zarządzeń kierownika ćwiczeń każdy powinien się stosować. Bez jego zezwolenia nie wolno nikomu opuścić miejsce ćwiczeń.

Na alarm pożarowy są wszyscy dyżurni, strażnicy przymusowej straży zobowiązani najrychlej stawić się na miejscu wskazanem w regulaminie służbowym i zgłosić się u przewodników, do zarządzeń, których powinni się ściśle stosować, o ile bezpieczeństwo własnego majątku ruchomego i nieruchomego pozwala im na oddalenie się. Drużynie i zaprzęgom nie wolno opuścić przeznaczonego miejsca bez zezwolenia kierownika gaszenia pożaru.

Kierownikiem akcji gaszenia pożaru jest naczelnik urzędu okręgowego lub jego zastępca wzgl. kierownik policji miejscowej. Aż do przybycia naczelnika policji, jego zastępcy, lub komendanta policji miejscowej, obejmuje kierownictwo naczelnik gminy. Techniczne kierownictwo zwalczania pożaru może być powierzone dowódcy policji uznanej straży pożarnej, za zgodą naczelnika urzędu okręgowego albo być objęte przez urzędowo ustalonego inspektora powiatowej straży pożarnej.

Każdy jest zobowiązany do ścisłego przestrzegania zarządzeń naczelnika policji i technicznego kierownika gaszenia pożaru i prac ratunkowych.

§ 15.

Wszelkie inne obowiązki służby pożarnej są uregulowane osobnymi rozporządzeniami (rozporządzenie policyjne z dnia 4. 9. 1906 r. Gaz. Urz. Nr. 37 poz. 767)

§ 16.

Niestosowanie się do przepisów niniejszego statutu ulega karze według § 26 wyżej cytowanego rozporządzenia policyjnego.

§ 17.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej i znosi dotychczasowy statut miejscowy z dnia 30. października 1907 r. z wszelkimi jego datatkami.

Zarząd gminny

(—) Nowak (—) Wesolek.

Rada gminna

(—) Tomaszowski (—) K. Galus (—) R. Klass.

Na wydanie powyżej wymienionego statutu tutejszy Urząd zgadza się.

Wielkie Hajduki, dnia 22. stycznia 1930 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego

(Pieczęć)

wz.

podpis: Dr. Mierzowski

Uchwała

Statut miejscowy dot. służby przy gaszeniu pożarów w gminie Nowe Hajduki zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 (zb. ust. str. 233)

Świętochłowice, dnia 1. III. 1930 r.

**Komisaryczny
Wydział Powiatowy**

(—) Szaliński (—) Sobel (—) Tkocz
(—) Szymonek (—) Sieja.

Z a z g o d n o ś ć:

Świętochłowice, dnia 4. III. 1930 r.

**Przewodniczący
Wydziału Powiatowego**

zp.

podp. Dr. Flach

(pieczęć okrągła)

5.

Obwieszczenie!

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 30. I. 1930 r. zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 1. marca 1930 r. L. dz. Sm. 333. będzie na rok podatkowy 1930/31. pobierany samoistny podatek budynkowy w wysokości 4% od

pospolitej wartości budynków podlegających opodatkowaniu, co się podaje do publicznej wiadomości.

Brzozowice, dnia 15-go marca 1930 r.

Naczelnik gminy

(—) Krupa

6.

Obwieszczenie!

Dotyczy: Niepobierania specjalnej dopłaty od urzędów dobra publicznego na rok rachunkowy 1929/30 w obwodzie gminy Świętochłowice.

Rada gminna uchwaliła na swem posiedzeniu dnia 31. I. 1930 r. nie pobierać specjalnej dopłaty od urzędów dobra publicznego na rok rachunkowy 1929/30.

Świętochłowice, dnia 31. stycznia 1930 r.

Naczelnik gminy

w z.

(—) W. Polak

Uchwałę Rady gminnej w Świętochłowicach dotyczącą niepobierania na rok 1929/30 dopłaty specjalnej zatwierdza się na podstawie art. 1, 23 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śl. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 1. marca 1930 r.

Komisyjny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobol, Tkocz, Symonek, Sieja.

O g ł o s z o n o !

Świętochłowice, dnia 15. marca 1930 r.

Naczelnik gminy

w z.

(—) W. Polak

7.

Zarządzenie policyjne

Z powodu rozszerzenia się w tut. okręgu plagi szczurów, które są roznosicielami chorób zakaźnych, z a r z ą d z a m na podstawie § 20 ustawy z dnia 30 czerwca 1900 r. (Dz. Ust. Rz. Nr. 24 str. 306) o zwalczaniu chorób zakaźnych ogólne tępienie szczurów

w dniu 3-go kwietnia 1930 r.

Wyłożenie trucizny winno nastąpić przy ścisłym zachowaniu środków ostrożności i o ile możliwości przez zawodowych tępieli.

Właściciele i zarządcy domów, kopalń i fabryk, którzy się do zarządzenia nie stosują, zostaną w myśl § 46 cyfra 2 wyżej cytowanej ustawy ukarani grzywną do 30 zł lub 3 dni aresztu.

Świętochłowice, dnia 19-go marca 1930 r.

Naczelnik urzędu okręgowego

(—) W. Polak

8.

Zarządzenie policyjne dotyczące tępienia szczurów.

Wskutek rozszerzenia się w gminach Wielkie i Nowe Hajduki plagi szczurów, które są roznosicielami chorób zakaźnych, zarządzam na cały teren gmin Wielkie i Nowe Hajduki na podstawie § 20 ustawy z dnia 30. VI. 1900 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych ogólne tępienie szczurów

w dniu 3. kwietnia 1930 r.

Jako środek tępienia wyznacza się pastę fosforową, która jest do nabycia w wszystkich aptekach i drogerjach za poprzedniem postaraniem się w Urzędzie okręgowym w Wielkich Hajdukach zezwolenia na zakup trucizny.

Pozatem poleca się wykonanie tępienia szczurów powierzyć zawodowym tępicielom. Wyłożenie trucizny winno nastąpić przy ścisłym zachowaniu środków ostrożności.

Właściciele lub zarządcy domów, którzy się do powyższego zarządzenia nie zastosują, zostaną w myśl § 46 ustęp 2 wyżej cytowanej ustawy karani grzywną do wysokości 30,— zł. lub 3 dniowym aresztem.

Wielkie-Hajduki, dnia 25. marca 1930 r.

Naczelnik urzędu okręgowego

W. Z.

Dr Mierzowski.

9.

Obwieszczenie

w sprawie zamknięcia ulic.

Z powodu założenia nowej kanalizacji i przeprowadzenia brukowania, zamykam począwszy od 1-go kwietnia br. aż do odwołania ulicę Wolności od ul. Szkolnej (Kłosek) do ulicy Bytomskiej i ulicę Bytomską od ul. Wolności do ul. Długiej dla wszelkiego ruchu kołowego.

Przejazd nastąpić może w kierunku Łagiewnik i odwrotnie przez ul. Długą, w kierunku Zgody przez ul. Kolejową.

Świętochłowice, dnia 26 marca 1930 r.

Naczelnik urzędu okręgowego

(—) W. Polak

10.

Przetarg

na dostawę towarów kolonialnych, mięsiwa i wyrobów mięsnych oraz pieczywa i wypiek chleba dla szpitala powiatowego w Szarleju.

Wydział Powiatowy rozpisuje niniejszem przetarg na dostawę towarów kolonialnych, mięsiwa i wyrobów mięsnych oraz pieczywa i wypiek chleba dla szpitala powiatowego i to na czas do 31. marca 1931 r.

PP. kupcy i tp. powiatu świętochłowickiego zechcą złożyć swe oferty do dnia 5. kwietnia br. na

5 100	kg	mięsiwa,
3 750	kg	wyrobów mięsnych,
14 950	szt.	bułek,
6 200	kg	chleba,
300	"	kawy,
3 200	"	cukru,
50	"	herbaty,
600	"	ryżu,
600	"	kaszy,
600	"	fasoli,
600	"	grochu,
1 200	"	grysiu,
1 200	"	płatków owsianych.
300	"	makaronu,
75	"	cykorji,
60	"	kakao,
1 200	"	mąki pszennej,
300	"	mąki kartoflanej,
300	"	kukurydzy,
150	"	owoców suszonych.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wybór oferty.

Przewodniczący

Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

* KOMUNIKATY *

11.

Powiatowa Komisja do badania cen w Świętochłowicach na posiedzeniu z dnia 26. marca 1930 r. ustaliła następujące ceny orientacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

mąka żytnia 70%	1 kg	40 groszy
chleb	1 "	40 "
mąka pszenna 65%	1 "	70 "
bułki	95 gramy	10 "

Mięso i wyroby mięsne:

Towary kolonialne i nabiał.

porów. cennik z dnia 20. marca 1930 r. Gazeta Powiatowa N. 12. poz. 10.

Nowa przychodnia przeciwgruźlicza.

Z dniem 10. marca br. została otwarta nowa przychodnia przeciwgruźlicza w Brzezinach Śl., która się mieści w zakładzie św. Antoniego.

Przychodnia jest czynna 3 razy w tygodniu t. j. wtorki, środy i soboty od godz. 9^{1/2} - 12 tej.

Badania lekarskie odbywają się raz w tygodniu t. j. w sobotę od godz. 12-tej do 1-szej w południe.

OGŁOSZENIA

12.

Przedsiębiorstwo robót budowlanych

LEON MURŁOWSKI

Wielkie Hajduki, Krakowska 35/37

Tel. Król. Huta Nr. 130 i 84

poleca się

do wykonania wszelkich robót
w zakres budownictwa wchodzących

Oddział I: Roboty nadziemne, żelbeton,
budowa nowych domów, prze-
budówki i nadbudowa według
planów własnych i zleconych.

Oddział II: Roboty podziemne, budowa
dróg, szos i kolei żelaznych.

Wykonanie wszelkich robót solidnie i tanio.

Dla Tow. i Związków

polecam odpowiednio drukowane

księgi składek

i kwitarjusz członkowskie

Drukarnia

Konrad'a Leksan'a

Świętociłowice, ulica Byłomska 23.

Kamieniołomy Miast Małopolskich

Sp. z O. O. w Krakowie

Telefon 3440, 1322

Łomy Porfirowe w Miękinii:

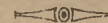
Wszelkiego rodzaju materiały drogowe
jakoteż drobny tłuczeń do betonów :-:

Łomy dolomitowe w Libiążu:

Kamień łamany i ciosany do budowl.

Łomy andezytowe w Kluszkowcach
pod Chorsztynem

Wszelkiego rodzaju materiały drogowe.
Kamień łamany i ciosany do budowl.

Biura Centralnego Zarządu:

Kraków, ul. Mikołajska 6/1 piętro

B. Olowson

Przedsiębiorstwo Budowlane
w Pszczynie, Aleja Kościuszki 10

Telefon 282

Właśc. kamieniołomu „Gzantorja” w Ustroniu W. Ś

Biuro sprzedaży w Pszczynie telef. 282.

Przedsiębiorstwo wykonuje wszelkie ro-
boty w zakres budowy wchodzące, spe-
cjalność budowa dróg — produkcja ka-
mieniołomu obejmuje kostkę brukową
wszelkich rozmiarów, krawężniki,
podkład, tłuczeń, grysik i t. p.

TERMAK

Towarzystwo Budowy Dróg Smolewcowych
Katowice, ul. Damrota 10
Tel. 12-53 i 30-53

TERMAK
TESTRABIT
TERAMULS

najbardziej ekonomicz. nawierzchnie drogowe.

Materiały do budowy dróg

Bruk wszelkiego rodzaju

Szoter

grysik

podkładka

szplit

krawężniki

„WYBRANIEC i SKA”
Katowice, ul. Damrota 10
Tel. 12-53 i 30-53

Fabryka Karoserji i przyczepk samochodowych oraz warsztat reperacyjny

poleca:

swoje karoserje dla samochodów osobowych i ciężarowych

SPECJALNOŚĆ: przyczepki dla samochodów i traktorów, wywrotki działające przy pomocy ciśnienia hydraulicznego albo wind ręcznych. Tamże wbudowa hydraulicznych przyrządów przechyłowych (pat. Meillers) albo ręczno-windowych przyrządów przechyłowych do samochodów ciężarowych i przyczepk. Wszelkie reperacje samochodów oraz lakierowanie będą punktualnie, czysto i tanio wykonane.

L. SZWIERZOK, KRÓLEWSKA HUTA
ULICA 3-GO MAJA 26.

Warszawskie Towarzystwo Ubezpieczeń Sp. Akc.

Rok założenia 1870.

**Kapitały gwarancyjne przekraczają
zł. 10.000.000,—**

Prowadzi działy ubezpieczeń:

od ognia, kradzieży z włamaniem, grabieżą, transporty, choma.

ODDZIAŁ W KATOWICACH

Plac Miarki Nr. 1. ✱ Dom własny ✱ Telefon Nr. 1200 i 28-25

P A T R I A

**POLSKIE TOWARZYSTWO ASEKURACYJNE I REASEKURACYJNE
SP. AKC.**

DYREKCJA: WARSZAWA, UL. JASNA NR. 4.

CENTRALA TELEFONICZNA: 335-94, 335-95, 335-96, 335-97, 335-98, 335-99.

ODDZIAŁ W KATOWICACH TELEFON NR. 1200 I 28-25.

PRZYJMUJE DO UBEZPIECZENIA

1. Właścicieli przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych, domów, samochodów, teatrów, lekarzy, nauczycieli i myśliwych od odpowiedzialności cywilnej.
2. Samochody od rozbicia, ognia, wybuchu i kradzieży.
3. Od następstw nieszczęśliwych wypadków osoby wszelkich zawodów i stowarzyszenia.

Oddziały i agentury w większych miastach Rzeczypospolitej.